

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 221) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektor i Aalborg, Helsingør og Esbjerg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 536).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 223) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forandret Affattelse af Fattiglovens § 61 m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 225).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at føre frem for det høje Ting, er blevet saa velvilligt modtaget i Folketinget, at det der efter en forholdsvis kort Udvalgsbehandling enstemmigt er blevet vedtaget. Lovforslaget tilsigter paa ny at forandre Bestemmelsen i § 61 i Fattigloven. I 1891 blev Fattiglovens Regel den, at den Understøttelse, som ydes blinde, døvstumme, Idioter og sindssyge, ikke skulde betragtes som Fattighjælp, naar disse var anbragte

paa Statsanstalter eller dertil af Staten godkendte Anstalter. To Gange senere er denne Regel blevet udvidet. Første Gang derved, at Antallet af Grupper af de ulykkelige, Bestemmelsen kom til gode, blev forøget, idet man ogsaa gav Epileptikere, vanføre, lemlæstede, tuberkuløse, skrufulose og Lupuspatienter den samme Begunstigelse som de oprindeligt i Paragraffen nævnte. Anden Gang skete Udvidelsen i den Retning, at man ikke knyttede Begunstigelsen alene til Anbringelse paa Statsanstalter eller af Staten godkendte Anstalter, men ogsaa i saa Henseende ligestillede kontrolleret Familiepleje med Anstaltsbehandling.

Det nu foreliggende Lovforslag gaar ud paa at udvide Bestemmelsen for de blindes Vedkommende, saaledes jæt den Understøttelse, der af det offentlige ydes blinde, ikke skal betragtes som Fattighjælp. Kun har man ment, at det var rigtigt at sige, at de blinde, overfor hvem Samfundet fremtidigt skulde stille sig saaledes, skulde opfylde de Værdighedsbetingelser, som er bestemt definerede i Alderdoms-understøttelsesloven.

Initiativet til Lovforslaget er udgaaet fra de blindes egen Kreds, som meget længe har virket for at hidføre en Forandring i deres forsørgelsesretlige Stilling. Meget længe har Indenrigsministeriet og Kultusministeriet drøftet, hvorledes en saadan Forbedring i de blindes Stilling kunde ordnes. I et Par Aar førtes der mellem disse Ministerier en Forhandling ud fra den Tanke, at man uden at forandre § 61 maaske kunde opnaa det ønskede, nemlig ved at tilvejebringe et Tilsyn med blinde her i Landet af saadan Art, at naar dette Tilsyn var etableret, skulde derved de i § 61 i saa Henseende opstillede Betingelser faktisk være til Stede. Det var altsaa en Art videregaaende Fortolkning af Bestemmelsen i § 61, saaledes som den nu lyder, idet den jo ogsaa omfatter de blinde, der er anbragte hos private under vedvarende Tilsyn af en godkendt Anstalt. Denne videregaaende Fortolkning skulde altsaa gaa ud paa, at naar en eller anden Statsanstalt eller af Staten godkendt Anstalt overtog Tilsynet med blinde, skulde dette betragtes som tilstrækkelig til at berøre Understøttelsen Fattighjælps Karakter. Disse Forhandlinger mellem Indenrigs- og Kultusministeriet førte imidlertid ikke til noget Resultat, idet man efterhaanden fik det Indtryk, at det vilde blive for kostbart og omstændeligt, i Forhold til hvad man kunde opnaa, at etablere et